

Să săruți și răsăritul

Samoila

Ești supărată și pe stradă
Că uneori e tristă? Te cred!
În asta nu-i nimic de sfadă,
E doar realul unui biped.

Doar o inimă de-ar săruta
Zorii de zi ce-o să te soarbă,
Preasensibilă vei constata
Că dragostea e-aceeași, oarbă.

Speranțe se sparg-n lumină
Cu toate că soarele ar dori
Tot datornică să te țină
Când norii negri s-or risipi.

Dac-ai rămas singura-n lume,
Dorind să îți săruți iubitul,
Vei constata că sfinți anume
Vor să săruți și răsăritul.